

# ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΗΠΕ

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ, ΒΙΩΣΙΜΟ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΟ  
ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΥΠΟ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2024



# ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

## ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΥΠΟ

- Που βρισκόμαστε σήμερα
- Η ανάγκη διατήρησης των δημοσιεύσεων
- Οι Προτάσεις του ΣΗΠΕ
- Το ζήτημα της κατανομής των δημοσιεύσεων



## **A. Που βρισκόμαστε σήμερα**

Από το 2007, έτος ψήφισης του εμβληματικού Ν3548/07 που αφορά ακριβώς το ζήτημα των υποχρεωτικών κρατικών δημοσιεύσεων στον περιφερειακό τύπο, το θέμα αυτό έχει σχεδόν μονοπωλήσει το ενδιαφέρον όλων των εμπλεκομένων με τον κλάδο.

Υπό την πίεση παραγόντων της αγοράς κατά καιρούς σημειώθηκαν αρκετές απόπειρες για την κατάργηση αυτής της υποχρεωτικότητας τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τις διακηρύξεις και προκηρύξεις διαγωνισμών του δημοσίου. Οι πιέσεις αυτές απέφεραν καρπούς καθώς ήδη έχει από ετών καταργηθεί η δημοσίευση στον τύπο πανελληνίας κυκλοφορίας αλλά και στον περιφερειακό τύπο. Απλώς στην περίπτωση μας η κατάργηση αυτή με αλληπάλληλες νομοθετικές τροποποιήσεις και μεταβατικές διατάξεις νόμων έχει ανασταλεί μέχρι 31.12.25! Αρχικά με τις εξαιρετικές διατάξεις του άρθρου 379 του Ν4412/16 η κατάργηση ανεστάλη μέχρι 31/12/20, ακολούθησε η διάταξη του άρθρου 185 του Ν4764/20 με την οποία η κατάργηση μετατέθηκε για τις 31/12/21, ακολούθησε η διάταξη του άρθρου 245 του Ν4782/21 με την οποία η κατάργηση μετατέθηκε για τις 31/12/23 και τέλος, με την πρόσφατη διάταξη του άρθρου 57 παρ.4 του Ν5079/23 έχουμε νέα παράταση της εκκρεμότητας μέχρι 31/12/25! Μια ολόκληρη δεκαετία «μόνιμης προσωρινότητας».

Εδώ πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και απολύτως ακριβείς γιατί υπάρχει ήδη σοβαρή σύγχυση αλλά και γιατί η σαφής οριοθέτηση της κατάστασης επηρεάζει τον χειρισμό και την αντιμετώπιση του όλου ζητήματος.

Η ακριβής διατύπωση είναι ότι σήμερα που γράφονται αυτές οι γραμμές οι κρατικές δημοσιεύσεις στον περιφερειακό τύπο έχουν καταργηθεί και απλώς αυτή η κατάργηση έχει ανασταλεί μέχρι 31/12/25.

Κατ' αρχήν η κατάργηση αυτή δεν αφορά το σύνολο των κρατικών δημοσιεύσεων στον περιφερειακό τύπο αλλά μόνον τις διακηρύξεις δημοπρασιών και τις προκηρύξεις διαγωνισμών. Και είναι μεν αλήθεια ότι αυτή η κατηγορία αποτελεί τον μεγαλύτερο όγκο των κρατικών δημοσιεύσεων αλλά είναι επίσης αλήθεια ότι όλες οι άλλες μορφές και τύποι των δημοσίων καταχωρίσεων στον Π.Τ. διατηρούνται και ισχύουν κανονικά!

Και όταν λέμε ότι καταργούνται οι δημοσιεύσεις, εννοούμε ότι όταν προκηρύσσεται μια δημοπρασία ή ένας διαγωνισμός από φορέα του δημοσίου ή ευρύτερου δημόσιου τομέα, η δημοσιότητα σε εθνικό επίπεδο σύμφωνα με τον ισχύοντα Νόμο για τις δημόσιες συμβάσεις (Ν4782/21) εξαντλείται στην ανάρτηση της διακήρυξης-προκήρυξης στο ΚΗΜΔΗΣ. Η διευκρίνιση αυτή είναι απαραίτητη για να γίνει κατανοητό ότι η όποια νομοθετική παρέμβαση προταθεί, όπως θα γίνει παρακάτω, για τη μονιμοποίηση των δημοσιεύσεων αυτού του τύπου πρέπει να γίνει σε αυτό ακριβώς το σημείο, **δηλαδή σε αυτό που αναφέρεται στη δημοσιότητα στο εθνικό επίπεδο** και όχι στις μεταβατικές διατάξεις του Νόμου όπως εσφαλμένα προτείνεται από διάφορους φορείς του περιφερειακού τύπου μέχρι σήμερα!

**Συμπέρασμα: Οι κρατικές δημοσιεύσεις που αφορούν τη δημοσιότητα των δημοσίων συμβάσεων έχουν ήδη καταργηθεί και απλώς έχει ανασταλεί μέχρι το τέλος του 2025 αυτή η κατάργηση.** Οι λοιπές υποχρεωτικές από οποιαδήποτε διάταξη νόμου δημοσιεύσεις στον Π.Τ. ισχύουν και πρέπει να γίνονται κανονικά!



## ***B. Γιατί πρέπει να διατηρηθούν οι κρατικές δημοσιεύσεις στον περιφερειακό τύπο;***

**Πρώτα-πρώτα για λόγους διαφάνειας των οικονομικών συναλλαγών του δημοσίου.** Πρέπει επιτέλους να γίνει απολύτως σαφές ότι οι υποχρεωτικές κρατικές δημοσιεύσεις δεν είναι δώρο ή επιχορήγηση προς τον Περιφερειακό Τύπο, αλλά εκπλήρωση στοιχειωδών και αυτονόητων υποχρεώσεων της πολιτείας. Η διατήρηση των υποχρεωτικών κρατικών δημοσιεύσεων στον Περιφερειακό Τύπο επιβάλλεται από λόγους διαφάνειας, χρηστής διοίκησης και ουσιαστικής ενημέρωσης των πολιτών για σημαντικές αποφάσεις και δραστηριότητες των φορέων του δημοσίου τις οποίες ο νομοθέτης κρίνει ότι πρέπει να πληροφορούνται. Αυτό όπως είναι φανερό αφορά ιδιαίτερα πράξεις και αποφάσεις της διοίκησης που αφορούν έργα, προμήθειες και υπηρεσίες του δημοσίου, δηλαδή διαχείριση και κατανομή του δημοσίου χρήματος. Σήμερα δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να γίνει αυτό με απόλυτη εγκυρότητα, αξιοπιστία και αποδεικτική ισχύ ώστε και οι άμεσα ενδιαφερόμενοι και οι τρίτοι πολίτες να ενημερώνονται πλήρως και έγκαιρα για ζητήματα σοβαρά που δεν αφορούν μόνο το δημόσιο χρήμα αλλά πολλές φορές επηρεάζουν τη ζωή ή την περιουσία τους κλπ.

Οι κανόνες δημοσιότητας όλων των πράξεων, αποφάσεων, διαδικασιών κλπ των φορέων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα είναι ουσιώδη και κρίσιμα στοιχεία για την εγκυρότητά τους. Η μη τήρηση των κανόνων αυτών ή ακόμη και η πλημμελής τήρησή τους επιφέρει σύμφωνα με την πάγια νομολογία των δικαστηρίων μας και του ΣτΕ πλήρη και απόλυτη ακυρότητα. Ιστορικά και διαχρονικά ο βασικός αυτός κανόνας εκπληρώνεται μέσω των καταχωρίσεων στον ημερήσιο και εβδομαδιαίο τύπο και με τη μορφή που κάθε φορά καθορίζει ο νόμος, όλων αυτών των υποχρεωτικών κρατικών δημοσιεύσεων.

Το «επιχείρημα» ότι η ανάρτηση σε διάφορες ιστοσελίδες υποκαθιστά πλήρως τη δημοσίευση στον τύπο είναι λογικά και νομικά αστήρικτο. Η απλή ανάρτηση στο διαδίκτυο είναι μια «δυνητική» μορφή γνωστοποίησης σε αφηρημένο αριθμό αποδεκτών, ενδεχομένως μηδενικό, που αποκλείει εκ των πραγμάτων μεγάλο αριθμό πολιτών από αυτή και δεν πληροί σε καμιά περίπτωση τα εχέγγυα δημοσιότητας που ο νομοθέτης θεωρεί αναγκαία για να επιβάλλει την υποχρεωτική δημοσίευση των συγκεκριμένων πράξεων. Επιπλέον, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ακόμη και οι προκηρύξεις και διακηρύξεις δημοπρασιών κλπ που αποτελούν και το βασικό κορμό των κρατικών δημοσιεύσεων στον περιφερειακό τύπο, δεν αφορούν μόνο τους συμμετέχοντες εργολάβους και προμηθευτές αλλά και τους απλούς πολίτες που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο αλλά έχουν προφανές ενδιαφέρον να πληροφορούνται τι πρόκειται να γίνει στην περιοχή τους ή πως διαχειρίζεται το δημόσιο χρήμα η τοπική, περιφερειακή ή κεντρική εξουσία. Μόνο όσοι έχουν συμφέρον να παραμείνουν αυτά τα ζητήματα στο σκοτάδι και μακριά από τους προβολείς της κοινής γνώμης μπορούν να υποστηρίξουν τέτοιου είδους «επιχειρήματα». Δεν υπάρχει φυσικά αντίρρηση για την ταυτόχρονη δημοσίευση στο ΚΗΜΔΗΣ και στις ιστοσελίδες των αναθετουσών αρχών. Αυτό που δεν μπορεί να γίνει δεκτό κατά κανένα τρόπο είναι η πλήρης υποκατάσταση των δημοσιεύσεων στον τύπο από τις αναρτήσεις αυτές.

Αυτό το βασικό επιχείρημα το αποδέχεται κατηγορηματικά και με τον πιο επίσημο τρόπο και η ίδια η Πολιτεία! Στην αιτιολογική έκθεση του Ν4764/20 που περιλαμβάνει τη διάταξη για την αναστολή



επί έναν χρόνο (μέχρι 31/12/21) της κατάργησης των δημοσιεύσεων, συνδέεται με άμεσο, σαφή και κατηγορηματικό τρόπο η υποχρέωση καταχώρισης των πράξεων αυτών του δημοσίου με το αίτημα της διαφάνειας των δημοσίων συμβάσεων. Η αναφορά για το συγκεκριμένο άρθρο, λέει ότι «ο καθορισμός νέας ημερομηνίας... κρίνεται επιβεβλημένος για λόγους διαφάνειας των δημοσίων συμβάσεων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο η οποία εξυπηρετείται καλύτερα από τη δημοσίευση των σχετικών περιλήψεων διακηρύξεων στον τοπικό και περιφερειακό τύπο». Η ίδια διατύπωση επαναλαμβάνεται και στην αιτιολογική έκθεση του ισχύοντος Ν4782/21 όπου αναφέρεται ρητά ότι «ο καθορισμός νέας ημερομηνίας ισχύος της κατάργησης κρίνεται επιβεβλημένος για λόγους διαφάνειας των δημοσίων συμβάσεων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο».

**Ένα δεύτερο επιχείρημα είναι το μικρό δημοσιονομικό αλλά και επιχειρηματικό κόστος που συνιστά αυτή η κατηγορία των δημοσιεύσεων** σε σχέση πάντα με το εξυπηρετούμενο αγαθό της διαφάνειας αλλά και της ασφάλειας των συναλλαγών. Όπως όλοι γνωρίζουν το οικονομικό όφελος από «τη μείωση του κόστους των συναλλαγών» είναι ελάχιστο καθώς πρόκειται για πολύ μικρού κόστους δημοσιεύσεις και σε κάθε περίπτωση εντελώς αναντίστοιχο προς την κεφαλαιώδη σημασία αυτών των δημοσιεύσεων όπως ήδη αναλύθηκε. Αν πρόκειται να εξαφανίσουμε βασικές αρχές της διαφάνειας και της νομιμότητας για να εξοικονομήσουμε κάποια ελάχιστα ευρώ τότε κάνουμε σημαντικό λάθος που ενδεχομένως, λόγω αδιαφανών πρακτικών που θα επικρατήσουν θα προκαλέσει πολλαπλάσιο δημοσιονομικό κόστος από το όποιο όφελος! Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που συνέβη με την κατάργηση της υποχρέωσης δημοσίευσης των ισολογισμών και των λοιπών οικονομικών στοιχείων των Α.Ε. και Ε.Π.Ε. Το 25% των εταιρειών δεν δημοσιεύουν εδώ και χρόνια τις οικονομικές τους καταστάσεις και δεν υφίστανται καμία απολύτως κύρωση! Για τις υπόλοιπες που δημοσιεύουν, οι αναρτήσεις στο ΓΕΜΗ γίνονται αρκετούς μήνες ή και έναν χρόνο αργότερα ενώ πρόσφατα καταργήθηκε και η υποχρέωση ανάρτησης στις ιστοσελίδες τους! Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που συνέβη με την εταιρία «ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ» που δεν κατέθετε ούτε αναρτούσε ισολογισμούς επί τριετία και τους κατέθεσε στο ΓΕΜΗ την ημέρα που πτώχευσε. Πλήρωσε 1.350 ευρώ πρόστιμο και έριξε κανόνι 1,3 δις στην αγορά! Η δημοσίευση πρέπει να επανέλθει για να ενημερώνονται εγκαίρως όσοι πρέπει να ενημερώνονται. Και είναι πολλοί αυτοί: Συναλλασσόμενοι και πελάτες, εργαζόμενοι, δημόσιο, ασφαλιστικά ταμεία, τράπεζες κλπ.

**Σοβαρό επιχείρημα υπέρ της διατήρησης των υποχρεωτικών δημοσιεύσεων στον περιφερειακό τύπο αποτελεί και το ευρωπαϊκό υπόδειγμα.** Σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης οι δημοσιεύσεις αυτές ιδίως όσον αφορούν έργα, προμήθειες, υπηρεσίες και γενικώς διάθεση δημοσίου χρήματος, γίνονται στον έντυπο τύπο χωρίς να τεθεί ζήτημα υποκατάστασής τους από άλλες μορφές ηλεκτρονικής κλπ δημοσίευσης. Δεν είναι δυνατόν να επικαλούμαστε το ευρωπαϊκό υπόδειγμα αλά καρτ, μόνο ως πηγή περιορισμών και περικοπών και να το παρακάμπτουμε όταν αφορά μέτρα και πολιτικές υπέρ του περιφερειακού τύπου!

**Τέλος πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι υποχρεωτικές κρατικές δημοσιεύσεις στον περιφερειακό τύπο αποτελούν σήμερα έναν βασικό οικονομικό πόρο για όλες τις επιχειρήσεις τύπου της ελληνικής περιφέρειας,** για τις περισσότερες μάλιστα, τις πιο μικρές, αποτελούν το κύριο έσοδό τους. Δεν υπάρχει επομένως αμφιβολία για όποιον στοιχειωδώς γνωρίζει την υπάρχουσα



κατάσταση στον κλάδο, ότι τυχόν κατάργηση των υποχρεωτικών κρατικών δημοσιεύσεων θα σημαίνει και το οριστικό τέλος του περισσότερων επιχειρήσεων τύπου της ελληνικής περιφέρειας και την απώλεια εκατοντάδων θέσεων εργασίας σε τομείς μάλιστα και ειδικότητες αλλά και σε περιοχές που είναι εντελώς αδύνατη η εξεύρεση νέων. Αλλοίμονο αν στο όνομα της εξοικονόμησης κάποιων ελάχιστων ευρώ οδηγήσουμε στην εξαφάνιση ακόμη και ιστορικών τίτλων της ελληνικής περιφέρειας. Τίθεται εκ των πραγμάτων ζήτημα ποιότητας της δημοκρατίας μας και αυτό δεν μπορεί κανένα λόμπι και καμιά επιχειρηματική σκοπιμότητα να το επιβάλλει αλλά και καμιά πολιτική δύναμη να το υποστηρίξει στα σοβαρά.

## **Γ. Οι Προτάσεις του ΣΗΠΕ**

### **Γ.1 Μονιμοποίηση του καθεστώτος των δημοσιεύσεων**

Εξηγήσαμε αναλυτικά τους λόγους που επιβάλλουν τη διατήρηση των υποχρεωτικών κρατικών δημοσιεύσεων στον περιφερειακό τύπο.

Η ίδια η επιχειρηματολογία που χρησιμοποίησε η Πολιτεία για να δικαιολογήσει τις αναβολές της κατάργησης των δημοσιεύσεων, όταν συνέδεσε την απόφαση αυτή με τη διαφάνεια των συναλλαγών και όχι με την συγκυρία, δεν της επιτρέπει οποιαδήποτε άλλη απόφαση. Επιτέλους αυτή η τραγελαφική κατάσταση με τις ετήσιες παρατάσεις της υποχρεωτικότητας των δημοσιεύσεων πρέπει να τερματιστεί γιατί εκτός των άλλων δεν συνάδει με τους κανόνες της καλής νομοθέτησης και της χρηστής διοίκησης και υποκρύπτει προθέσεις πολιτικής ομηρίας του τύπου.

Η μονιμοποίηση αυτή πρέπει γίνει στη βάση των όσων ήδη εξετέθησαν, με νομοθετική παρέμβαση στο κυρίως «σώμα» του Ν4782/21 για τις δημόσιες συμβάσεις και όχι στις μεταβατικές διατάξεις του νόμου αυτού. Άρα στο άρθρο 19 του Ν4782/21 που αφορά τη δημοσίευση σε εθνικό επίπεδο πρέπει να προστεθεί η εξής Τροπολογία:

*ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 19 ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4782/21 «Εκσυγχρονισμός, απλοποίηση και αναμόρφωση του ρυθμιστικού πλαισίου των δημοσίων συμβάσεων, ειδικότερες ρυθμίσεις προμηθειών στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας και άλλες διατάξεις για την ανάπτυξη, τις υποδομές και την υγεία»*

*Στην παρ.1 του άρθρου 19 του Ν4782/21, μετά το πρώτο εδάφιο, προστίθεται ένα ακόμη εδάφιο ως εξής:*

*Οι προκηρύξεις, διακηρύξεις και αποφάσεις αυτές δημοσιεύονται υποχρεωτικά στον περιφερειακό και τοπικό τύπο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν3548/07 ως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.*

### **Γ.2 Επέκταση του πεδίου εφαρμογής των δημοσιεύσεων**

Οι υποχρεωτικές δημοσιεύσεις στον περιφερειακό τύπο πρέπει να επεκταθούν σε τρία ακόμη ζητήματα:

**Πρώτον στην συμπερίληψη στις διατάξεις του Ν3548/07 και των διακηρύξεων πρόσληψης προσωπικού.** Η εξαίρεση που υπήρχε στον αρχικό νόμο και επεβίωσε όλων των τροποποιήσεων είναι πλέον ακατανόητη. Η συμπερίληψη θα έχει άμεσες πρακτικές ωφέλειες.



**Δεύτερον στην επαναφορά της υποχρέωσης δημοσίευσης, ειδικά στον Περιφερειακό Τύπο των Ισολογισμών και των λοιπών οικονομικών στοιχείων των Α.Ε και Ε.Π.Ε.** Μπορεί βάσιμα να υποστηριχθεί ένα τέτοιο αίτημα αφού το έλλειμμα διαφάνειας που παρατηρήθηκε στην αγορά ως προς τα οικονομικά δεδομένα των επιχειρήσεων είναι τεράστιο, όπως ήδη αναλύθηκε.

**Τρίτον στην επαναφορά της δημοσίευσης των προγραμμάτων πλειστηριασμών,** υποχρέωση που έχει καταργηθεί από το 2014. Δεν πρόκειται βέβαια για κρατική αλλά για ιδιωτική δημοσίευση που παράγει όμως σημαντικές έννομες συνέπειες και για αυτό το λόγο περιβάλλεται από ιδιαίτερες νομικές εξασφαλίσεις.

### **Γ.3 Αντιμετώπιση εσφαλμένων και καταχρηστικών πρακτικών**

Για να είναι σωστή και ολοκληρωμένη μια πολιτική που αφορά τις κρατικές δημοσιεύσεις στον περιφερειακό τύπο, πρέπει να αντιμετωπίσει επίσης και να εξαλείψει κάποιες βασικές παθογένειες που έχουν παρατηρηθεί στο ζήτημα αυτό.

Οι κυριότερες από αυτές είναι:

Η καθυστέρηση εξόφλησης των τιμολογίων των δημοσιεύσεων από μέρους των φορέων του δημοσίου. Δεν έχει νόημα η μονιμοποίηση των δημοσιεύσεων αν αυτές εξοφλούνται πολλές φορές με πολύ μεγάλη καθυστέρηση. Αυτή πέραν της γνωστής γραφειοκρατίας δημιουργείται και από την έλλειψη σαφήνειας του νόμου εν προκειμένω και τη σύγχυση σε σχέση με το ποιος βαρύνεται με τη δαπάνη και το ποιος εξοφλεί. Υπάρχουν αντιφατικές αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του ΝΣΚ. Θεωρητικά βέβαια το θέμα λύθηκε με την πρόσφατη διάταξη του άρθρου 26 παρ.2 του Ν5005/22 με την οποία τροποποιήθηκε το άρθρο 4 του Ν3548/07 και πλέον οι δαπάνες καταχώρισης εξοφλούνται άμεσα από την αναθέτουσα αρχή και εισπράττονται αργότερα από τον εργολάβο, προμηθευτή κλπ με την εξόφληση του πρώτου λογαριασμού (εννοείται όταν υπόχρεος προς εξόφληση είναι ο ανάδοχος). Αυτή όμως η διάταξη δημιούργησε νέα προβλήματα καθώς πολλοί φορείς του δημοσίου θεωρούν εσφαλμένα ότι αφορά τον τρόπο χρέωσης και τιμολογούν τις δημοσιεύσεις με «τιμή δημοσίου» και όχι «τιμή αναδόχου» όπως είναι το σωστό! Για το λόγο αυτό και για να λυθούν οριστικά οι ηθελημένες ή αθέλητες παρερμηνείες και οι συγχύσεις για την τιμή χρέωσης της δημοσίευσης, **η ενδεδειγμένη λύση είναι η ενοποίηση των δύο σημερινών τιμολογίων σε μια ενιαία τιμή,** αν όχι στην υψηλότερη (τιμή αναδόχου) σε μια ενδιάμεση τιμή μεταξύ αυτής και της τιμής δημοσίου. Αυτό μπορεί να γίνει με μια απλή Κ.Υ.Α που θα αντικαταστήσει την ισχύουσα από το 2008 (Κ.Υ.Α 2/82452/0020/2008 (ΦΕΚ 2441/2-12-08).

Η περίεργη τακτική της δημοπρασίας για την καταχώριση ή της αναζήτησης χαμηλότερης τιμής! Παίρνει διαστάσεις τελευταία η πρακτική από φορείς του δημοσίου να προχωρούν σε δημοπρασία αναζητώντας τη χαμηλότερη τιμή(!) για τις δημοσιεύσεις τους. **Είναι εντελώς παράνομη γιατί η τιμή αυτή καθορίζεται νομοθετικά** χωρίς να καταλείπεται στους φορείς περιθώριο διαπραγμάτευσης. Και αυτό πρέπει να γίνει σαφές με σχετική εγκύκλιο των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργείων ή καλύτερα της αρμόδιας Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας.

Η παραβίαση του νόμου ως προς το πεδίο εφαρμογής του. Με τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 16 του Ν4208/13 διευρύνθηκε το πεδίο εφαρμογής του Ν3548/07 και πλέον **όλες ανεξαιρέτως οι**



υποχρεωτικές από οποιαδήποτε διάταξη νόμου δημοσιεύσεις των φορέων του δημοσίου (και όχι μόνον οι διακηρύξεις διαγωνισμών κλπ), υπάγονται στις διατάξεις του Ν3548/07 με ό,τι αυτό συνεπάγεται ως προς το εύρος των δημοσιεύσεων, το πόσες και ποιες εφημερίδες δικαιούνται να τις δημοσιεύουν, τη διαδικασία δημοσίευσης κλπ. Αυτή η υποχρέωση παραβιάζεται επίσης συχνά είτε από άγνοια είτε από σκοπιμότητα.

Τέλος πρέπει να αλλάξει ο αναχρονιστικός τρόπος τιμολόγησης των δημοσιεύσεων (κατά χιλιοστόμετρο) και να αντικατασταθεί με την επιμέτρηση των χαρακτήρων, συμπεριλαμβανομένων των κενών ανάμεσα στις λέξεις, ώστε να υπάρχει ομοιόμορφος και αντικειμενικός προσδιορισμός του κόστους.

#### **Γ.4 Σύνδεση με το νέο Μητρώο Περιφερειακού Τύπου**

Η σύνδεση αυτή είναι δεδομένη και αυτόματη αφού ουσιαστικά το Μητρώο και ειδικά το Υπομητρώο του Περιφερειακού και Τοπικού Τύπου θεσπίστηκε για να περιλάβει τις εφημερίδες που δικαιούνται να καταχωρούν κρατικές δημοσιεύσεις, σε αντικατάσταση της ετησίως εκδιδόμενης Υπουργικής Απόφασης που προέβλεπε ο Ν3548/07. Δεν μπορεί όμως να υπάρξει σοβαρή πρόταση μονιμοποίησης των κρατικών δημοσιεύσεων χωρίς να συνοδεύεται από αντίστοιχη πρόταση για την αναβάθμιση και την καταξίωση του Μητρώου Περιφερειακού Τύπου. Κυρίως γιατί πρόκειται για παρακολούθημα και άμεση δεσμευτική συνέπεια της ίδιας της επιχειρηματολογίας για τη διατήρηση και μονιμοποίηση των δημοσιεύσεων: Αν επιμένουμε να διατηρηθούν οι δημοσιεύσεις για λόγους διαφάνειας κλπ και όχι για να διασωθούν εφημερίδες που κανείς δεν αγοράζει και κανείς δεν διαβάζει, τότε αναγκαστικά πρέπει να δεχτούμε ότι αυτές οι καταχωρίσεις πρέπει να κατευθύνονται σε εφημερίδες που συγκεντρώνουν κάποιες βασικές προϋποθέσεις βιωσιμότητας με όρους αγοράς και όχι κρατικών ενισχύσεων. Απλούστατα γιατί τότε μόνο υπηρετείται η διαφάνεια και εκπληρώνεται ο σκοπός της δημοσίευσης!

Δυστυχώς όπως είναι γνωστό, η μάχη που έδωσε ο ΣΗΠΕ για ένα σύγχρονο και λειτουργικό Μητρώο Περιφερειακού Τύπου δεν είχε αποτέλεσμα αφού επικράτησαν για μια ακόμη φορά οι γνωστές καθηλωτικές σκοπιμότητες. Σε κάθε περίπτωση ο ΣΗΠΕ θεωρεί πως έχει κάνει το χρέος του με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Έχουμε καταθέσει πλήρη και αναλυτική πρόταση που θέτει το όλο ζήτημα του Μητρώου Περιφερειακού και Τοπικού Τύπου σε μια νέα, ορθολογική και αναπτυξιακή βάση.

#### **Δ. Το ζήτημα της κατανομής των δημοσιεύσεων**

Σοβαρότατο ζήτημα αποτελεί ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να γίνεται η κατανομή των καταχωρίσεων αυτών.

Η άδικη και ισοπεδωτική λογική της «ίσης κατανομής» που επιβάλλει ο ν2328/95 και επαναλαμβάνει ο ν3548/07 και η οποία όχι μόνο δεν δίνει κανένα κίνητρο βελτίωσης των εφημερίδων, αλλά αντίθετα «τιμωρεί» τις σοβαρές εκδοτικές προσπάθειες, είναι καιρός να καταργηθεί. Είναι πολύ σημαντικό, η κατανομή των καταχωρίσεων να μην είναι στη διακριτική ευχέρεια του οποιουδήποτε δημόσιου φορέα αλλά να γίνεται **με αντικειμενικά και απολύτως διαφανή κριτήρια**, όπως η πιστοποιημένη κυκλοφορία και ο αριθμός των πωλούμενων φύλλων, ο αριθμός των απασχολούμενων δημοσιογράφων, ο συνολικός (πέραν των δημοσιογράφων)





αριθμός των εργαζομένων που απασχολούνται, η αναγνωσιμότητα της εφημερίδας με βάση έγκυρες μετρήσεις και ο συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών της εφημερίδας.

Για όλα τα κριτήρια αυτά θα μπορούσε να προβλεφθεί ένα **σύστημα μοριοδότησης** ώστε να διασφαλιστεί το αντικειμενικό και αδιάβλητο της όλης διαδικασίας.

Με βάση την κατάταξη που θα προκύψει οι δημόσιοι φορείς θα υποχρεούνται σε αναλογική κατανομή των καταχωρίσεων ώστε και να υπάρχει ένα μίνιμουμ καταχωρίσεων σε όλες τις εφημερίδες που το δικαιούνται αλλά και να υπάρξουν κίνητρα (και επιβράβευση) για όσους προχωρούν αυτή τη δύσκολη εποχή σε πρόσθετες επενδύσεις.

